

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี.

Office of Agricultural Affairs - Royal Thai Embassy - Washington DC

การติดกล้องบนเรืออาจทำให้อุตสาหกรรมประมงอเมริกันเสียเปรียบ

การทำงานของนักสังเกตการณ์ในเรือประมงในทะเลฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของสหรัฐอเมริกาเปรียบเสมือนตำรวจในมหาสมุทร หน้าที่ของพวกเขาคือการตรวจนับจำนวนปลาคอด แสตต์ด็อก และปลาลิ้นหมาเพื่อดูว่ามีการทำการประมงเกินโควตาหรือไม่ การเดินทางเหล่านี้เต็มไปด้วยอันตราย บางครั้งต้องใช้เวลาถึง ๑๒ วันในทะเลโดยลูกเรือไม่พูดจาด้วยแม้แต่คำเดียว บัดนี้ มีการเปลี่ยนการลงเรือประมงเพื่อสังเกตการณ์เป็นการตรวจสอบด้วยกล้องความคมชัดสูงที่ติดในเรือประมง โดยสามารถติดตามดูได้บนฝั่งโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพา สามารถเฝ้าดูการทำงานของของลูกเรือประมงได้เป็นเวลาหลายชั่วโมง และยังสามารถซูมดูปลาแต่ละตัวได้ว่าเป็นสายพันธุ์อะไรและมีขนาดเท่าใด มีการเก็บปลานั้นไว้บนเรือหรือโยนทิ้งทะเลตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่

บริษัทสตาร์ทอัพหลายรายได้คิดค้นวิธีการช่วยให้เรือประมงพาณิชย์อเมริกันสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบของสหรัฐฯ ที่มุ่งปกป้องไม่ให้ปริมาณสัตว์น้ำลดลงไปมาก จัดเป็นธุรกิจที่เติบโตอย่างรวดเร็วเนื่องจากมีความต้องการสินค้าประมงที่จับอย่างยั่งยืนและการตรวจสอบตลอด ๒๔ ชั่วโมงเพิ่มมากขึ้น โดยครอบคลุมตั้งแต่อาวอะแลสกาไปจนถึงช่องแคบฟลอริดา แต่การจะนำเทคโนโลยีไปใช้ในต่างประเทศ ในขณะที่สหรัฐฯ เป็นผู้บริโภคสินค้าประมงเป็นส่วนใหญ่ และมีเพียงไม่กี่ประเทศเท่านั้นที่มีการกำกับดูแลที่เข้มงวดเหมือนอย่างสหรัฐฯ โดยเฉพาะจีนซึ่งเป็นผู้ผลิตสินค้าประมงรายใหญ่ที่สุดในโลกและมีประวัติการทำการประมงผิดกฎหมาย คงจะ

ไม่ยอมรับวิธีการตรวจสอบราวกับการติดกล้องของตำรวจในลักษณะนี้ แม้เป็นความตั้งใจดีในการที่จะเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำตามธรรมชาติ และลดการจับสัตว์น้ำที่ติดมาโดยไม่ได้ตั้งใจเพื่อป้องกันสัตว์น้ำจำพวกฉลามและเต่าทะเลไม่ให้สูญพันธุ์ แต่อาจกลับกลายเป็นผลเสียก็ได้ เนื่องจากการเพิ่มอุปสรรคทางด้านกฎระเบียบให้กับชาวประมงสหรัฐฯ ส่งผลให้เกิดเคลื่อนย้ายการทำประมงไปยังแหล่งอื่นที่ห่างไกลออกไป จนอยู่นอกสายตาของนักอนุรักษ์และผู้บริโภค ความท้าทายในขณะนี้คือการทำให้ฝ่ายการเมืองสนับสนุน นักวิชาการด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร The Pew Charitable Trusts ระบุว่า ขณะนี้เทคโนโลยีมีความน่าเชื่อถือจนถึงระดับที่ประเทศต่าง ๆ ต้องแสดงตนแล้วว่า มีความโปร่งใสและบริหารจัดการประมงอย่างรับผิดชอบจริงหรือไม่ ผู้ที่สนับสนุนแนวทางอนุรักษ์นี้มักเห็นว่า การใช้วิธีตรวจติดตามด้วยอิเล็กทรอนิกส์สามารถแก้ไขปัญหาได้ทุกเรื่อง

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นต้นมา ประชากรสัตว์น้ำของโลกลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว มีการทำการประมงเชิงพาณิชย์เกินศักยภาพ รายงานของคณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศของสหรัฐฯ ระบุว่า ราวร้อยละ ๑๑ ของสินค้าประมงที่สหรัฐฯ นำเข้า มาจากการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม หรือการทำประมง IUU (Illegal, unreported and unregulated fishing) เพื่อให้สามารถจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำที่เหลืออยู่ได้อย่างยั่งยืน นักวิชาการจำเป็นต้องได้รับข้อมูลที่เชื่อถือได้จากเรือประมงจำนวนหลายหมื่นลำที่ทำประมงอยู่ ซึ่งมีการควบคุมน้อยมาก การใช้สมุดบันทึกหรือ Logbook และการตรวจสอบที่ทำเรือได้ข้อมูลที่จำกัด ในขณะที่จำนวนผู้สังเกตการณ์อิสระบนเรือเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องการทำประมงผิดกฎหมายมีจำนวนเพียง ๒ พันคนทั่วโลก ในสหรัฐฯ มีจำนวนผู้ผ่านการฝึกอบรมน้อยมาก อีกทั้งเป็นงานที่รายได้น้อย อันตราย และต้องอยู่ในทะเลเป็นเวลานาน จึงมีปริมาณเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอกับความต้องการสำหรับระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) และบางครั้งข้อมูลที่ได้ก็ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง การศึกษาของหน่วยงาน NOAA (National Oceanic and Atmospheric Administration) ระบุว่า การมีผู้สังเกตการณ์อยู่บนดาดฟ้าเรือทำให้ลูกเรือแถบนิวอิงแลนด์ (ทะเลด้านตะวันออกเฉียงเหนือของสหรัฐฯ) มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทำให้ข้อมูลการประมงที่ได้เบี่ยงเบนไป การมีผู้สังเกตการณ์อยู่บนเรือเป็นการสร้างความอึดอัดให้กับลูกเรือ ไม่มีใครต้องการให้พวกเขาอยู่ที่นั่น พฤติกรรมการทำประมงของชาวประมงจึงไม่ปกติเมื่อรู้ว่าถูกจับตามองอยู่

การติดตั้งอุปกรณ์ระบบอิเล็กทรอนิกส์ในการตรวจติดตามมีค่าใช้จ่ายเพียง ๑ หมื่นเหรียญสหรัฐ (ประมาณ ๓.๕ แสนบาท) โดยใช้กล้องที่มีความคมชัดสูง เช่น เซอร์ และเทคโนโลยีอื่น ๆ ที่ปลอดภัย และสามารถเข้าถึงบริเวณที่เป็นจุดบอดได้ ทั้งยังสามารถตั้งค่าให้ส่งวิดีโอผ่านดาวเทียมหรือเครือข่ายเซลลูลาร์กลับเข้าสู่ฝั่งได้ทันทีแบบเรียลไทม์ ซึ่งก่อให้เกิดความโปร่งใส่อย่างที่ไม่เคยคาดคิด แค่อัดตั้งในเรือ เมื่อจะออกทำการประมงก็สามารถเปิดสวิทช์ให้กล้องทำงานได้เลย แม้จะมีข้อได้เปรียบมากมายและมีการริเริ่มเทคโนโลยีนี้มาตั้งแต่ปลายทศวรรษ ๑๙๙๐ (ปี พ.ศ. ๒๕๓๓) จากการใช้ในโครงการนำร่องเพื่อหยุดยั้งการจับปูมากเกินไปในบริเวณ

นอกชายฝั่งของรัฐบริติชโคลัมเบียของแคนาดา แต่ปัจจุบันมีเรือเพียง ๑,๕๐๐ ลำ จากทั้งหมด ๔๐๐,๐๐๐ ลำทั่วโลกที่ติดตั้งระบบนี้ ในจำนวนนี้ ๖๐๐ ลำเป็นเรือของสหรัฐฯ

ในบริเวณมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันตกและตอนกลาง ซึ่งเป็นแหล่งจับปลาขนาดใหญ่ที่สุดในโลก นักสังเกตการณ์ทำงานครอบคลุมการทำประมงได้เพียงร้อยละ ๒ จากจำนวนเรือประมงเบ็ดราว (Longline) ราว ๑๐๐,๐๐๐ ลำ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำร้อยละ ๒๐ ที่นักวิชาการระบุว่าเป็นระดับที่เหมาะสมในการประเมินจำนวนประชากรสัตว์น้ำที่แท้จริง นอกจากนี้ ยังมีการระงับการทำงานในพื้นที่อันกว้างใหญ่นี้ของนักสังเกตการณ์ในช่วงการระบาดของโควิด โดยที่การวางเบ็ดราวจำนวน ๑ พันล้านชิ้นต่อปีในบริเวณนี้ ไม่ได้มีการลดปริมาณลงแต่อย่างใด การใช้วิดีโอเพื่อตรวจสอบไปทั่วโลกลักษณะนี้จึงเปรียบเสมือนการเหวี่ยงแหโดยไม่มีข้อมูลทางวิชาการมารองรับ ขณะนี้กำลังมีการพัฒนาการใช้ปัญญาประดิษฐ์หรือ AI (Artificial Intelligence) และการเรียนรู้ด้วยเครื่อง (Machine Learning) มาใช้เพื่อให้สามารถตรวจสอบข้อมูลจากวิดีโอบนเรือได้รวดเร็วขึ้น บริษัทไทยยูเนียนของไทย ซึ่งเป็นเจ้าของร้านอาหาร Red Lobster และแบรนด์ปลาทูน่าบรรจุกระป๋อง Chick of the Sea มุ่งมั่นที่จะตรวจสอบห่วงโซ่อุปทานปลาทูน่าของตน โดยจะตรวจติดตามให้ได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ภายในปี ๒๕๖๘ ด้วยการตรวจสอบทางอิเล็กทรอนิกส์

อย่างไรก็ตาม พบว่าอุปสรรคใหญ่หลวงที่สุด (สำหรับการตรวจติดตาม) ในระดับนานาชาติ คือนโยบายของภาครัฐ ในทะเลหลวงซึ่งเป็นน่านน้ำที่ไร้กฎหมายควบคุมครอบคลุมพื้นที่เกือบครึ่งโลก การจัดการทรัพยากรจึงเป็นหน้าที่ขององค์กรภาครัฐระหว่างประเทศที่จะต้องตัดสินใจโดยใช้ฉันทามติ การคัดค้านจากประเทศใดประเทศหนึ่งจึงเท่ากับการยับยั้ง จากการรายงานศึกษาในปี ๒๕๖๒ ขององค์กรเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organization for Economic Cooperation and Development) ซึ่งตั้งอยู่ในกรุงปารีส และเป็นทีปรักษาแก่ประเทศต่าง ๆ เกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจระบุว่า ในบรรดาองค์กรจัดการประมงระดับภูมิภาค ๑๓ แห่งทั่วโลก มีเพียง ๖ แห่งเท่านั้นที่กำหนดให้ต้องมีการตรวจสอบบนเรือโดยการใช้ นักสังเกตการณ์หรือกล้อง ในการบังคับใช้กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือทำการประมง การจับปลาโดยไม่ตั้งใจ และโควต้า ประเทศที่พบการฝ่าฝืนมากที่สุดคือจีน ถึงแม้จะอ้างว่ามีกองเรือประมงที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยมีเรือขนาดอุตสาหกรรมอย่างน้อย ๓,๐๐๐ ลำที่ปฏิบัติการอยู่ในต่างประเทศ และอีกหลายหมื่นลำอยู่ใกล้ประเทศตน แต่จีนกลับมีผู้สังเกตการณ์ไม่เกิน ๑๐๐ คน และมีโครงการนำร่องโดยใช้การตรวจสอบด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์เพียงเล็กน้อย

ในสหรัฐฯ จะใช้การตรวจติดตามในน่านน้ำเพื่อเตรียมการประเมินประชากรสัตว์น้ำเพื่อเป็นการขับเคลื่อนนโยบาย แต่การจัดการประมงของจีนใช้วิธีการดั้งเดิมและไม่ได้บังคับใช้กฎหมายอย่างชัดเจน ปีที่แล้วจีนจัดส่งนักวิชาการเพียงสองคนไปตรวจสอบเรือหลายร้อยลำ ซึ่งใช้เวลาหลายเดือนในการจับปลาหมึกใกล้กับหมู่เกาะกาลาปากอส ในขณะเดียวกัน ได้ยับยั้งข้อเสนอขององค์กร South Pacific Regional Fisheries Management Organization ในการเพิ่มข้อกำหนดเกี่ยวกับนักสังเกตการณ์ในเรือ

นอกน่านน้ำของสหรัฐฯ เป็นบริเวณอันตรายสูงสุดสำหรับผู้สังเกตการณ์ในเรือ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการใช้การตรวจสอบทางอิเล็กทรอนิกส์น้อยที่สุด ตามรายงานของสมาคมนักสังเกตการณ์อาชีพในสหรัฐฯ ระบุว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ เป็นต้นมา มีนักสังเกตการณ์จำนวน ๑๖ รายทั่วโลกเสียชีวิต หลายรายเกิดขึ้นในบริเวณหมู่เกาะแปซิฟิกใต้ซึ่งได้รับค่าจ้างต่ำและมีการฝึกอบรมและได้รับการสนับสนุนเพียงเล็กน้อย แม้จะปฏิบัติงานอยู่ในเรือที่

ชักธงสหรัฐฯ และอยู่ภายใต้กฎระเบียบด้านความปลอดภัยของรัฐบาลกลางสหรัฐฯ ก็ตาม สภาพการทำงานดังกล่าวทำให้มีการติดสินบนนักสังเกตการณ์และยังได้รับการคุกคามจากกัปตันเรือ ซึ่งพวกเขาเองก็ถูกกดดันมาอีกทอดให้การเดินทางแต่ละครั้งต้องทำเงินได้ ผู้สังเกตการณ์ต้องการรวบรวมข้อมูลอย่างมืออาชีพ อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย และได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลสหรัฐฯ สำหรับในสหรัฐฯ เอง ผู้ทำการประมงเชิงพาณิชย์ยังเห็นว่า การใช้กล้องที่ติดในเรือเปรียบเสมือนดาบสองคม บางบริษัทแม้ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมจาก Marine Stewardship Council ยังถูกฟ้องร้องจาก NOAA ว่าทำการประมง IUU โดยไม่ได้ตั้งใจ ซึ่งมีหลักฐานจากกล้องวิดีโอ อันเกิดจากการวางเบ็ดราวพูนาในน่านน้ำของสหรัฐฯ แต่กลับถูกกระแสน้ำลึกลับพัดพาเครื่องมือประมงดังกล่าวไปสู่่านน้ำบาฮามาสซึ่งที่เป็นเขตพื้นที่อนุรักษ์ ส่งผลให้ NOAA เรียกค่าปรับถึง ๓ แสนเหรียญสหรัฐ จนทำให้ธุรกิจของบริษัทเกือบล้มละลาย และส่งผลกระทบต่อกองเรือปลาพูนาของชายฝั่งตะวันออกของสหรัฐฯ

เมื่อเริ่มใช้การตรวจสอบทางอิเล็กทรอนิกส์ในช่วงทศวรรษที่แล้ว ชาวประมงต่างคิดว่าข้อมูลที่เชื่อถือได้มากขึ้น อาจช่วยให้รัฐบาลกลับมาเปิดพื้นที่ชายฝั่งเพื่อให้สามารถทำการประมงเชิงพาณิชย์ได้อีกครั้ง หลังจากที่มีการปิดมาตั้งแต่ช่วงทศวรรษ ๑๙๘๐ (พ.ศ. ๒๕๒๓) อันเนื่องมาจากการที่กองเรือประมงมีขนาดใหญ่ขึ้นถึง ๕ เท่า บทความในเว็บไซต์ของ NOAA ระบุว่า จะใช้เทคโนโลยีในการตรวจสอบปริมาณปลาพูนาให้มีความแม่นยำมากขึ้น และไม่ใช่เพื่อการควบคุมสั่งการแต่อย่างใด

บริษัท New England Maritime Monitoring ซึ่งเป็นบริษัทสตาร์ทอัพในรัฐเมน เป็นหนึ่งในกลุ่มบริษัทที่พยายามช่วยให้เรือพาณิชย์ปฏิบัติตามข้อกำหนดใหม่ของรัฐบาลกลาง ที่มุ่งปกป้องปริมาณปลาที่ลดน้อยลง แต่การนำเทคโนโลยีไปใช้ในต่างประเทศ ในขณะที่สหรัฐฯ เป็นผู้บริโภคน้ำมันค่าประมงที่จับได้เป็นส่วนใหญ่ จัดเป็นความท้าทายอย่างสูง เดิมไม่มีใครคาดคิดว่าการติดตั้งกล้องบนเรือจะกลายเป็นภาคบังคับ บริษัทเจ้าของเรือลำที่ถูก NOAA ฟ้องร้องเนื่องจากการทำการประมง IUU โดยไม่ตั้งใจต้องต่อสู้กับรัฐบาลกลางสหรัฐฯ ถึง ๒ ปี บริษัทฯ ต้องเลิกจ้างคนงาน นำเรือให้ผู้อื่นเช่า และไม่สามารถจ่ายค่าต่อใบรับรองสำหรับการใช้ตรามาตรฐาน Marine Stewardship Council ที่เขาพยายามอย่างหนักเพื่อให้ได้มาอีก และต้องล้มเลิกความฝันที่จะถ่ายทอดธุรกิจการทำประมงให้กับทายาท เทคโนโลยีมีประสิทธิภาพอย่างไม่น่าเชื่อ แต่คู่แข่งต่างชาติต้องมีมาตรฐานที่เท่าเทียมด้วย ผลกระทบจากข้อกำหนดนี้ อาจส่งผลให้การทำการประมงเชิงพาณิชย์ของสหรัฐฯ ต้องล้มเลิกกิจการในที่สุด

ที่มา: Onboard cameras could put US fishing industry at disadvantage

<https://www.seafoodsource.com/news/supply-trade/onboard-cameras-could-put-us-fishing-industry-at-disadvantage>

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน
ธันวาคม ๒๕๖๕

